

Med de bemærkninger vil jeg sådan set glæde mig over, at et meget stort flertal i Folketinget dog kan enes om at vedtage det af hr. Kofod-Svendsen m.fl. foreslåede forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Vi er jo sådan lidt sen på den og lidt bizarre, og det har jo ikke sådan ligefrem vrimlet med debat her i dag, og det kunne også godt lyde lidt underligt det der med finansieringen.

Når det kom med fra vores side, ud over det med at have orden i eget hus, så skyldes det jo blandt andet, at Ole Espersen flittigt har fremhævet, at vi har det problem i Danmark i forhold til de internationale bestemmelser. Og det kan klares ved, at man lige frigør tanken en lillebitte smule fra sin fastlåsthed. Det har selvfølgelig undret mig, at vi ikke for længe siden har fået både Socialdemokratiet og andre med på, at vi fik lavet den her flytning, og den kan laves helt uproblematisk.

Så det var ikke en bizar ting, for det er blevet banket ind i hovedet på os af Ole Espersen gang på gang. Og jeg synes, at Ole Espersen har ret. Han overdriver nogle af virkningerne af det, men det er ikke nemt at forklare. Vores nuværende kirkeminister siger, at man jo kan forklare folk det. Han har forklaret det vældig godt, og folk har ikke forstået det.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg undrer mig lidt over udenrigsministeren.

Da vi havde forespørgselsdebatten den 4. maj om religionsfrihedens menneskeret, så syntes vi også fra Venstre, at det var en rigtig god idé at have den debat, og som hr. Kofod-Svendsen citerede fra mit indlæg dengang, så var der faktisk ikke fra dansk side noget om menneskerettighedernes religionsfrihed i forbindelse med alle de publikationer, jeg kunne komme i tanke om og i nærheden af.

Da redegørelsen så kom, så tænkte jeg, at det var dejligt. Jeg så frem til at læse den, og jeg tænkte, at nu skal vi virkelig få et overblik over, hvordan det så er med religionsfriheden i de samarbejdslande, vi har. Lad os nu se, hvordan det er.

Så læste jeg til min store forbavselse på den ene side efter den anden en historisk redegørelse om de forskellige konventioner og så nogle synspunkter om, hvordan man skulle tackle

problemet med dialog osv., det, der har været sagt meget om i dag, men ikke noget konkret.

Så spørger jeg ministeren her, hvor vi har en forespørgsel, om nogle konkrete fortællinger, beretninger, eksempler på, hvordan man arbejder med det. Og ministeren ikke så meget som svarer et folketingsmedlem, et parti. Det er simpelt hen utroligt ...

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Der er mulighed for at få ordet som ordfører i anden omgang.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne takke både ministeren og de forskellige ordførere for den grundholdning, som man har givet udtryk for. Jeg synes, det er opløftende i et Folketing, hvor vi kender til mange debatter, hvor uenigheden kan være stor, at der her i fællesskab gives udtryk for de grundholdninger, der er kommet frem.

Jeg tror, det er meget væsentligt, at vi har en sådan grundlæggende debat, for det tror jeg er den bedste forudsætning for at følge det her op i praksis. Det er ud fra den helt overordnede målsætning, at når vi selv er privilegerede – sammenligner vi os med en lang række lande, så er vi jo privilegerede her i landet – så føler vi os forpligtet til at hjælpe dem, der ikke har de privilegier, de muligheder, som vi har.

Det mener jeg også betyder, at vi skal vise det, vi kalder rettidig omhu, så vi ser: Hvor er der steder i verden, hvor der er risiko for, at konflikter vil bryde ud? Forebyggelse er nemlig vigtig også på dette område, og dér vil jeg nævne tre steder, nemlig Indien, Pakistan og Sri Lanka, hvor meget tyder på, at der vil finde en stigning sted i forfølgelse og diskrimination af religiøse mindretal.

Jeg ved, det er en utrolig vanskelig opgave at være forebyggende på den rigtige måde, men her nævner jeg tre eksempler, hvor flere eksperter frygter, at det er områder, hvor der kan ske sammenstød, hvor religionen kan blive misbrugt over for nogle.

Når jeg nævner dem, så er det også, for at det må indgå i Udenrigsministeriets overvejelser, også i arbejdet i de forskellige internationale organisationer, at man her kan yde en forebyggende indsats, og at man helt konkret vil videreudvikle indsatsen gennem vores bistandssamarbejdslande. Det er selvfølgelig en meget vanskelig opgave, og det er let her at sige, det skal løses, men når vi ser de mange uhyggelige lidel-